

ΑΘΗΝΑ 27.5.2021
Αρ. Πρωτ. 4149
Αριθμ. Γνωμοδότησης:15

Προς
τον κ. Προϊστάμενο Διεύθυνσης
του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού

**ΘΕΜΑ: αίτημα κρατουμένου για γνωμοδότηση του Εισαγγελέα
του Αρείου Πάγου – όρια της εισαγγελικής γνωμοδοτικής
αρμοδιότητας**

Με την από 23.4.2021 αίτησή του, ο
κρατούμενος στο υπό τη διεύθυνσή σας Κατάστημα Κράτησης, ζητεί (θετική)
γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου επί του ζητήματος του
επιπρεπού της επιπρόσθετης (διπλής) μείωσης της εκτιόμενης ποινής, με την
ταυτόχρονη αξιοποίηση του ευεργετικού υπολογισμού ημερών ποινής λόγω
εργασίας και λόγω φοιτήσεως, θέμα για το οποίο έχει απευθυνθεί και στα
αρμόδια όργανα, επιδιώκοντας την ικανοποίηση του σχετικού αιτήματός τους.

Επί του εν λόγω αιτήματος (ερωτήματος), θεωρούμε αναγκαίο να
επισημάνουμε τα ακόλουθα (με την παράκληση να λάβει γνώση ο αιτών
κρατούμενος):

Το αντικείμενο και τα όρια της γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του
Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προβλέπονται στη διάταξη του άρθρου 25
παρ.2 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών
Λειτουργών (ΚΟΔΚΔ – Ν.1756/1988, όπ. Ισχ.), συνίσταται δε η αρμοδιότητά
του αυτή στη διατύπωση της γνώμης του γενικώς και αφηρημένως ως προς
την αμφιλεγόμενη έννοια διατάξεων νόμων επί ζητημάτων γενικότερου
ενδιαφέροντος, και πάντως όχι επί υποθέσεων επί των οποίων επελήφθησαν
ήδη ή πρόκειται να επιληφθούν οι αρμόδιες δικαστικές αρχές, ή επί θεμάτων
που απασχόλησαν ή πρόκειται να απασχολήσουν τα δικαστήρια ή τα
δικαστικά συμβούλια, προς αποφυγή επηρεασμού της κρίσης τους, ενόψει
μάλιστα και των προβλεπόμενων ενδικών μέσων και βοηθημάτων (βλ. Γνωμ.
ΕισΑΠ 10/2020 [Δ.Παπαγεωργίου], ΠοινXρ 2020, 556 και ΠοινΔικ2020, 928,
ΓνωμΕισΑΠ 10/2018 [Δ. Παπαγεωργίου], ΠοινXρ2018, 556 και ΠοινΔικ 2018,
784 και Ευτ. Φυτράκη. Ο εισαγγελέας και το κράτος δικαίου, ΤοΣ 2008, 351
επ. 389,390). Η πάγια αυτή (αυτο-)περιοριστική θέση της Εισαγγελίας του
Αρείου Πάγου ως προς τη γνωμοδοτική της αρμοδιότητα, με βάση τη διάταξη
του άρθρου 25 παρ.2 ΚΟΔΚΔ, συνδυάζεται και με την παραδοχή ότι το
αντικείμενο της γνωμοδότησης του Ανώτατου Εισαγγελέα πρέπει να αφορά
ευρύτερες κατηγορίες προσώπων, αφού μόνον τότε πρόκειται περί θέματος
που παρουσιάζει γενικότερο ενδιαφέρον (βλ. ΓνωμΕισΑΠ 1/2005 [Β.Μαρκή],
ΠοινΔικ 2005, 170 και ΓνωμΕισΑΠ 10/2020 [Δ.Παπαγεωργίου], όπ. παρ.) και
δεν νοείται τέοτα εισαγγελική αρμοδιότητα επί υπαβόλης ερωτημάτων
ιδιωτών, αναφορικά με μεμονωμένα νομικά θέματα που ανημετωπίζουν κατά¹
την καθημερινή τριβή τους με τις δημόσιες υπηρεσίες (βλ. ΓνωμΕισΑΠ
12/2020 [Λ. Σοφουλάκη], ΠοινXρ 2020, 556 και ΠοινΔικ 2020 , 930).

Υπό τα προεκτεθέντα δεδομένα, η έκφραση της γνώμης του
Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου επί του προαναφερθέντος θέματος, με τη
μορφή της κατά το άρθρο 25 παρ.2 ΚΟΔΚΔ Εισαγγελικής Γνωμοδοτήσεως,
είναι διπλώς ανεπίτρεπτη: αφενός διότι το ζήτημα τίθεται από κρατούμενο
πολίτη, αντιμετωπίζοντα τούτο ως προσωπικό του θέμα, και αφετέρου διότι ο
ιδιος (ορθώς) έχει κινήσει τη γνώμη διοικούσατος ώστε να κρίθει από το πριόδιο
Συμβούλιο της Φυλακής και εντέλει από το Δικαστήριο Εκτέλεσης Ποινών,
δηλαδή το Τριμελές Πλημμυρεοδικείο, συνεδράζον ως δικαστικό συμβούλιο
κατά το άρθρο 86 Ν. 2776/1999 (Σωματοποιητικό Κώδικα). Λόγω της
απαλάντευτης προσήλωσής μας στην αρχή της «εκσωτερικής λειτουργικής»
ανεξαρτησίας των δικαστών και των εισαγγελέων της χώρας, θεωρούμε
αυτονόητο ότι το δικαστικό Συμβούλιο δεν πρέπει να επηρεασθεί κατά την
κρίση του αύτε από τη γνώμη του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

- 1) Υπουργείο Δικαιοσύνης
- 2) Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη
- 3) κ.κ. Εισαγγελέας Εφετών της Χώρας
και δι' αυτών σπους κ.κ. Εισαγγελέας Πρωτοδικών της περιφέρειας τους.